

31/8/2021

- ת.ז

החלטה בעניינה של

הסטודנטית הואשמה כי בשתי בחינות שונות, האחת שהתקיימה ב-31.1.2021 והשניה שהתקיימה ב-9.2.2021 היא עברה מספר עברות על נהלי הבחינה ובהן:

א. בשתי הבחינות היא המשיכה לכתוב ולערוך את הבחינה לאחר הזמן שהוקצב לה (25% תוספת זמן).

ב. בבחינה שהתקיימה ב-9.2.2021 היא הגישה במודל קובץ שונה מהקובץ שהוגש בדוא"ל (קובץ שעבר עריכה מסוימת).

ג. בבחינה שהתקיימה ב-9.2.2021 היא נבחנה כאשר לאוזניה אוזניות, למרות שלא היה לה אישור רשמי לכך.

לאור האמור ביקשה התביעה להרשיעה בעבירות לפי סעיפים 4.1.1 ו-4.1.2 לתקנון המשמעת.

הדיון נערך ביום 23.8.2021. במהלך הדיון הציגו הצדדים את ראיותיהם וסיכמו את טענותיהם בע"פ.

לאחר התייעצות של השופטים נמסרה תמצית הכרעת הדין, ולאחר מכן בהסכמת הצדדים נשמעו טיעונים לעונש.

כאן נפרט את נימוקי הכרעת הדין, ובהמשך יינתן גזר הדין.

הכרעת הדין

לפי העדויות שהוצגו בפנינו, ההאשמות בסעיף א' וג' התבססו על צילומי הזום של הבחינה, וההאשמה המצויינת בסעיף ב' התבססה על צילומי הגרסאות השונות של המבחן שהוגש.

נדון בכל אחד מעניינים אלה בנפרד.

כתיבה ועריכה של הבחינה לאחר תום הזמן - הסטודנטית טענה בנוגע לבחינה שנערכה ב-31.1.2021 כי היא לא היתה מודעת לזמנים וכאשר הבינה שהיא באיחור, התחילה מיד בתהליך סריקה. יחד עם זאת, הסטודנטית נראתה בזום כותבת בבירור גם בזמן הסריקה. הסטודנטית טענה כי הכתיבה הזו נועדה להבהיר דברים שהיו כתובים באופן לא ברור. בנוסף, היא טענה כי מיגרנה ממנה היא סבלה גרמה לה שלא לראות את כל הדף בבירור ולכן הכתיבה נראתה לה לא מספיק ברורה ומצריכה הדגשה.

המרצה בקורס הדגיש כי נכתב בנהלי הבחינה כי בזמן הסריקה אין לכתוב או לשנות את הכתוב בדפי הבחינה. הסטודנטית טענה כי היא פירשה את הצורך לדאוג לכך שהבחינה תצא ברורה בסריקה בכך שעליה לכתוב את הדברים באופן ברור.

ביחס לשני הקבצים השונים שהסטודנטית הגישה בבחינה ב-9.2.2021, העדויות שהובאו בפנינו הראו אכן שוני בין שתי הגרסאות. כלומר, הסטודנטית כתבה משהו בנוסף על

הגרסה שהוגשה במודל, לאחר שתם מועד הבחינה. במקום אחד בבחינה, היה קטע מחוק ב"איקס". קטע זה נכתב בשוליים, והיה לא ברור במיוחד. המרצה העיד כי מחיקתו היתה יכולה להוסיף אולי במשהו על הקריאות של הבחינה, אך הוא לא ידע לומר מה היה כתוב שם. הסטודנטית טענה כי היא מחקה את הקטע כדי לשפר את הקריאות. שינוי נוסף נמצא בסוף הבחינה שם נכתב משפט מסכם קצר (פחות משורה) המתאר נוסחה מסוימת. המרצה העיד כי משפט זה ייתכן ויכול היה לשפר במקצת את הבהירות של התשובה, אך לא ידע לומר אם המשפט הזה היה משפר את הציון. גם בנוגע למשפט זה, הסטודנטית טענה כי חששה שהתשובה היתה לא ברורה מספיק, ולכן הוסיפה את המשפט בכדי לוודא שתשובתה ברורה. לפיכך, התרשמנו מהתוספות הללו כי אין המדובר בהבדלים "טכניים" (נניח, תיקון שגיאת כתיב) אלא בתיקונים שנועדו "לשפר" באופן כזה או אחר את התשובה לבחינה או את הרושם הכללי המתקבל ממנה. יחד עם זאת, אין המדובר בשינויים מהותיים, ולא השתכנענו כי ההבדלים בגרסאות היו מהותיים עד כדי כך שהיו יכולים להביא לשינוי הציון בבחינה.

ביחס לאוזניות אותן חבשה ב-9.2.2021, הסטודנטית הציגה בפני השופטים את האוזניות שלטענתה היא חבשה, וטענה כי אין בהן שום רכיב אלקטרוני ולכן הן עונות על ההגדרה של "אטמי אוזניים". כמו כן, היא הציגה בפני השופטים אישור רפואי על כך שהיא סובלת מדלקות אוזניים ולכן, לטענתה, לא מסוגלת להשתמש באטמי אוזניים מספוג הנכנסים לאוזן, כמקובל. הסטודנטית גם טענה כי המשגיחה בזמן הבחינה אישרה לה להשתמש באוזניות, אך הסתבר שהאישור הזה איננו רשמי, וכמו כן התקבל (אם בכלל) רק לאחר שהמשגיחה פנתה אל הסטודנטית לשאול לפשר האוזניות.

לאור האמור הגענו להחלטות הבאות:

1. להרשיע את הסטודנטית בסעיף 4.1.1 בנוגע לבחינה שנערכה ב-31.1.21 בשל מעשה בלתי כשר (כתיבה בבחינה לאחר המועד המותר). יחד עם זאת נדגיש כי לא התרשמנו שפעולות אלו נעשו מתוך זדון, ולעניין זה ניתן משקל בגזירת הדין.
2. לזכות את הסטודנטית מסעיף 4.1.1 ביחס לבחינה שנערכה ב-9.2.21 וזאת, משום שלא התרשמנו שמעשיה בבחינה זו נעשו בזדון ושהכתיבה הנוספת שינתה באופן מהותי את הבחינה שהוגשה. בסופו של דבר הגענו לכלל מסקנה, לא בלי התלבטות, כי מדובר בעניין מינורי מאד, שלא מצדיק הרשעה.
3. לזכות את הנאשמת מסעיף 4.1.2 העוסק בהחזקת ציוד אסור בעת הבחינה שנערכה ב-9.2.2021, שכן לא השתכנענו שהאוזניות (או אטמי האזניים המשוכללים) בהם השתמשה הסטודנטית היו אסורים לפי התקנון. מכל מקום, קיים כאן ספק מסוים, המספיק לטעמנו לזיכוי. בנוסף, איננו סבורים שמבחינת הסטודנטית היתה מודעות לכך שמדובר בעבירה: היא ישבה עם האוזניות באופן בולט וגלוי.

בית הדין המשמעתי לסטודנטים, הטכניון

ויודגש: אנו עוסקים בדין משמעתי. בהתאם לדין, רמת ההוכחה הנדרשת בדין המשמעתי בכל הנוגע לעבירות חמורות הינה מעבר לספק סביר. בעבירות פחות חמורות נדרש ספק משמעותי יותר כדי לזכות, אך גם במקרה כזה רמת ההוכחה הנדרשת אינה 51% אלא יותר. אין ספק, כי עבירה של הונאה, המטילה כתם ברור וקשה על הסטודנט, הינה עבירה אקדמית חמורה, ולכן עלינו להרשיע בעבירה זו רק אם לפי חומר הראיות אין כל ספק לגבי אשמת הסטודנט (וגם אם לדעתנו לפי חומר הראיות ההסתברות שהינו אשם עולה על 50%). איננו סבורים שזה המקרה בענייננו. איננו סבורים שהוכח לנו מעבר לכל ספק שהסטודנט הונה או ניסה להונות בבחינה. לפיכך, מחמת הספק, נמנענו מהרשעתו בסעיף אישום זה. בנוסף, הסטודנט טען לפנינו לגבי נסיבות אישיות אשר מבקשות להקל עליו בהכרעת הדין. אולם, עניינים אלה רלוונטיים לעונש ולא לשלב הנוכחי, ויישמעו וייבחנו במועדם. מזכירות בית הדין תזמין את הצדדים למועד לטיעונים לעונש.

פרופ' אלי אלטוס

שופט חבר סגל

שופט סטודנט א.א.ג.

גזר דין בעיניי

ביום 24.6.2021. ניתנה הכרעת הדין בעניינו של הסטודנט. הסטודנט הורשע בעבירה לפי סעיף 4.1.2 לתקנון המשמעות (החזקת חומר אסור) בגין מעבר בין חלונות המחשב בעת בחינה מקוונת.

ביום 12.1.22 שמענו את טיעוני הצדדים לעונש.

התובעת טענה כי הסטודנט הפר ביודעין את הנהלים (כפי שנכתב בהכרעת הדין), במהלך בחינה מקוונת מועד ב' סמסטר אביב תש"ף בקורס פיסיקה 1 1140521, והואשם בסעיף האישום לפי התקנון 4.1.2. בשל כך התובעת טענה לעונש של ציון אפס בקורס על פי סעיף 12.4, וכן ביצוע עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 30 שעות. לפי סעיף 12.10. כמו כן, ע"פ סעיף 12.7, ביקשה להטיל על הסטודנט עונש על תנאי של הרחקה לסמסטר במקרה של הרשעה בעבירה דומה בעתיד.

הסטודנט טען כי לא ניתנה לו ההזדמנות להביע את עצמו כאשר נידון עניינו במסגרת הדין שבסופו הורשע, האשים את בית הדין בהתנהלות "לא נכונה", המשיך לטעון לחפותו, והבהיר כי בכוונתו לערער על הכרעת הדין. יש לציין כי השופטים אינם מסכימים עם טענה זו, ובפרט שלא ניתן היה להשיג את הסטודנט במיילים משך ניסיונות רבים כדי לקיים את הדין הנוכחי. בכל מקרה, הוסבר לסטודנט כי זכותו להגיש ערעור על החלטות בית הדין בעניינו, אך זו לא מטרת הדין. מיקדנו את הסטודנט וביקשנו שיטען לעונש. הסטודנט טען כי הוא לא עשה דבר לא כשר על מנת לשפר ציון.

השיקולים לענישה מובאים בסעיף 11.11 לתקנון המשמעות והם המנחים אותנו. הסטודנט הורשע כי החזיק ברשותו חומר לימודי אסור בעת בחינה, בין אם השתמש בו במהלך הבחינה ובין אם לא. ולכן החלטנו להשית על הסטודנט את העונש שהתבקש על-ידי התובעת, התואם את רף הענישה בהרשעה על עבירה מסוג זה:

- ע"פ סעיף 12.4 לתקנון המשמעות, לסטודנט יהיה ציון 0 בקורס הנ"ל בו בוצעה העבירה.
- ע"פ סעיף 12.10 לתקנון, הסטודנט יבצע עבודות לתועלת הציבור בהיקף של 30 שעות, שימולאו במלואן עד לסיום סמסטר ב תשפ"ב.
- ע"פ סעיף 12.7 לתקנון, הרחקה לסמסטר אחד על תנאי, שימומש במקרה של הרשעה בעבירה דומה או חמורה יותר עד לסיום לימודיו.

תאריך: 27.1.2022

שופט חכה סגל

פרופ' אלי אלטוס

שופט סטונקס ר.ה.